

[Kalmæs]

re, om man, når de 6 år er gået, fortsatte med at nedtrappe retten til at fradrage renter i skatten også. Det kunne man så passende gøre over de næste 9 år, så man over en periode på 15 år slap helt af med retten til at fradrage renter af privat gæld.

Der skulle blive et merprovenu på 2,7 mia kr., det står der i bemærkningerne til lovforslaget, og der står også, at man tænker sig at bruge dette til en forlængelse af proportionalstrækket. Vi vil fra SFs side hellere have, at man bruger dette provenu til en forhøjelse af personfradraget. Vi mener, at det dermed i højere grad giver en skattelettelse for de laveste indkomster her i befolkningen. Men jeg vil da gerne bede om et tilsagn fra skatte- og afgiftsministeren om, at der, inden denne lov får virkning, kommer et forslag fra skatte- og afgiftsministeren om, at det provenu, som kommer ind, virkelig bliver brugt enten til forlængelse af proportionalstrækket eller til en forhøjelse af personfradraget, således at vi ved at gå ind for dette lovforslag ikke medvirker til en finanspolitisk stramning.

Vi mener, det er meget vigtigt, at vi får gjort det klart, også ret hurtigt, at man får denne forlængelse af proportionalstrækket eller forhøjelse af personfradraget, for der vil nok være nogle, der er bekymrede for, hvad dette kan betyde for dem i deres personlige økonomi. Derfor er det meget vigtigt, at der hurtigt kommer information ud til offentligheden om, hvad man har tænkt at følge dette lovforslag op med.

Vi vil ikke fra SFs side være med til at jage folk fra hus og hjem, og det tror jeg heller ikke at skatte- og afgiftsministeren vil være med til. Vi tror heller ikke, at dette forslag vil gøre det, men det er vigtigt, at også folk ude omkring kan forstå, at det ikke vil blive tilfældet, og skulle der være noget galt, må vi prøve at rette på det under udvalgsbehandlingen.

Vi vil meget støtte dette forslag, men vil muligvis nok stille nogle ændringsforslag til det.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for skatter og afgifter for dette forslag om omlægning af de private renter fra at være et fradrag i indkomsten, før skatten beregnes, til at blive et nedslag i skatten, efter at denne

er beregnet, og jeg lægger megen vægt på, at både minister og regering opfatter dette positive udsagn om forslaget.

Den radikale folketingsgruppe har i årevis opfordret folketing og regering til at ændre vort skattesystem, og derfor må man forstå, at vi er positivt indstillet og ønsker en udvalgsbehandling, der bør resultere i en omlægning, og jeg er totalt uenig med venstres ordfører, når han påstår, at dette forslag ikke har noget med den økonomiske situation at gøre. Efter radikal opfattelse er vort skattesystem en overordentlig væsentlig årsag til vor økonomiske situation, og vi får ikke hold på den økonomiske situation, medmindre vi foretager meget væsentlige ændringer i hele vort skattesystem. Derfor hører et forslag af denne art hjemme i en helhedsløsning.

Så langt, så godt. Men så må jeg sige, at regeringen har bestemt ikke haft nogen heldig hånd, dengang det gik op for den, at det var nødvendigt at komme med et skatteudspil. Forslaget bygger på en delvis omlægning af fradragene. Der er ikke medtaget så oplagte emner som fradrag for transport. Efter forslaget skal direktøren fortsat have godtgjort 70 pct. af sine transportudgifter, medens kontordamen fortsat skal nøjes med at få godtgjort 40-45 pct.

Regeringen vil mildne overgangen, og hvordan vil den så mildne overgangen? Ved at gennemføre omlægningen gradvis i 6 rater. Er det nogen god regel? Jeg skal vende tilbage til, hvordan virkningen af denne gradvise omlægning bliver.

Men lad mig nu prøve i første omgang at bruge et billede for at forklare, hvad det er, man gør. Regeringen ønsker en omlægning i vort skattesystem, fradragene skal ikke trækkes fra i indkomsten, de skal give nedslag i skatten. Det er en meget væsentlig omlægning. Jeg kan vel kun finde en tilsvarende væsentlig omlægning ved at pege på, dengang Sverige gik over fra venstre- til højretrafik. Det var også en væsentlig omlægning.

I Sverige gjorde man det på én gang. Tænk, om man dér havde brugt regeringens model! Så var man begyndt med, at personbiler skulle køre i højre side, mens lastbilerne fortsatte i venstre, og man havde gennemført omlægningen fra venstre til højre med en meter ad gangen. Man må forstå, at man er nødt til at gøre sådan noget på én gang, fordi vi kommer ind på noget meget vanskeligt: